

Recurs introdus la 27 noiembrie 2018 de Anastasia-Soultana Gaki împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2017 în cauza T-671/17 P, Gaki/Europol

(Cauza C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anastasia-Soultana Gaki (reprezentant: G. Keisers, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol)

Prin ordonanța din 7 iunie 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul ca fiind în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil și a hotărât că recurenta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 ianuarie 2018 – Finnair PLC/Igor Turtschin și alții

(Cauza C-15/18)

(2018/C 249/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Finnair PLC

Reclamanți și intimați: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Cauza a fost radiată din registrul Curții prin Ordonanța Curții din 6 iunie 2018.

Recurs introdus la 27 martie 2018 de Deichmann SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 17 ianuarie 2018 în cauza T-68/16, Deichmann SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deichmann SE (reprezentant: C. Onken, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Munich, SL

Concluziile recurente

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 17 ianuarie 2018 în cauza T-68/17;

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2015 în cauza R 2345/2014-4;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea intimatului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că decizia atacată încalcă articolul 51 alineatul (1) litera (a) și articolul 15 alineatul (1) din RMC (în prezent articolul 58 alineatul (1) litera (a) and articolul 18 alineatul (1) of Regulamentul (UE) 2017/1001⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, denumit în continuare „RMEU”) în mai multe privințe. În special, Tribunalul nu a determinat corect semnificația noțiunii „marca” ce figurează la articolul 51 alineatul (1) litera (a) și la articolul 15 alineatul (1) din RMC.

- 1) În primul rând, Tribunalul a apreciat în mod greșit importanța și consecințele juridice ale determinării tipului mărcii în cauză. Acesta a prezumat în mod eronat că nu a fost relevant aspectul dacă marca în litigiu era clasificată drept marcă figurativă sau drept marcă de poziție. În realitate, distincția dintre diferitele tipuri de mărci are însă o incidență semnificativă în ceea ce privește obiectul lor, precum și modul în care acestea sunt utilizate. Utilizarea mărcii în litigiu ca marcă figurativă ar diferi considerabil de modul în care aceasta ar fi utilizată dacă ar fi o marcă de poziție.
- 2) În al doilea rând, Tribunalul nu a determinat corect obiectul mărcii în litigiu, ci a considerat și tratat această marcă drept o marcă de poziție. Marca în litigiu este o marcă figurativă, având în vedere că înregistrarea sa a fost solicitată și obținută cu titlu de marcă figurativă și nicio descriere sau declarație de renunțare nu au sugerat altceva. Simpla utilizare a unor linii întrerupte nu transformă o marcă figurative într-o marcă de poziție.
- 3) Ca o consecință, Tribunalul a prezumat în mod incorect că Munich S.L. a demonstrat utilizarea serioasă a mărcii sale dovedind vânzarea unor articole de încălțăminte pe partea laterală a cărora erau aplicate două linii încrucișate. Acest tip de utilizare ar putea fi relevant numai pentru o marcă de poziție, iar nu pentru o marcă figurativă precum cea în litigiu.

⁽¹⁾ JO 2017, L 154, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 30 martie 2018 – PI

(Cauza C-230/18)

(2018/C 249/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Tirol

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PI

Autoritate pârâtă: Landespolizeidirektion Tirol

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit căruia orice cetățean al Uniunii are libertatea de a-și căuta un loc de muncă, de a lucra, de a se stabili sau de a presta servicii în orice stat membru, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 19 alineatul 3 din Legea poliției Landului Tirol, LGBl. nr. 60/1976, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Legea LGBl. nr. 56/2017, care permite organelor unei autorități, chiar în lipsa unei proceduri administrative prealabile, să ia măsuri de exercitare directă a prerogativei de a emite dispoziții și a forței de constrângere, în special să închidă pe loc o întreprindere, fără ca aceste măsuri să aibă doar un caracter provizoriu?